

Det Ufsnit, der fattes under Forhandling, var det Krigsministeriet vedkommende § 3, 2 (Ulsjærd Fabrik), § 22, § 26 IV. og § 27 III. c. 7, 10 og 11 (se Tillæg A. Sp. 2171, 2681—90, 2729—32, 2745—48) hvortil hører Betænkningen Nr. 131—145, 191, 197 og 200 (se Tillæg B. Sp. 1007—1014, 1049—50, 1057—58, 1061—64) samt Vædringsforslagene Nr. 3, 96—108, 154—70, 191—93 og 195 (se Tillæg B. Sp. 1065, 1085—90, 1099—1102).

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 3 kommer ikke Flertallet ved, det er Mindretallets Forslag, som jeg altsaa antager, at det ærede Medlem, der taler for Mindretallet, vil begrunde. Forslaget under Nr. 96 er det gamle Vædringsforslag om at modsætte sig Forstærkningens Indtaldelse, som nu er kjendt her i Thinget i en Række af Aar. Det er stillet af Udvalgets Flertal, men ikke af det sædvanlige Flertal, idet det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgtreds (Dinesen) her sluttet sig til Flertallet. Vædringsforslagene under Nr. 97 og 99 ere Vædringsforslag, der begrundes i, at Flertallet ikke anser det for rigtig at gaa til en saadan mindre Lønningsforbedring, saa længe der er saa liden Udsigt til, at en samlet Lønningsrevision for hele Embedsstandens Vedkommende bliver til Virkelighed. Dette gjælder altsaa for det Første Vædringsforslaget under Nr. 97, som gaar ud paa at ned sætte Summen med 4,800 Kr., d. v. s. med 400 Kr. for 12 Reserveintendanters Vedkommende, og det gjælder dernæst Vædringsforslaget under Nr. 99, som i Virkeligheden ikke er Andet end en Nægtelse af et Forslag, som falder sammen med en Lønningsforbedring, thi hvad enten man bevilger Friholig eller mere Løn, bliver det jo dog i Virkeligheden det Samme. Om Vædringsforslaget under Nr. 100 gjælder det Samme. — Vædringsforslag under Nr. 101, om et nyt Nidehus i Randers, gaar ud paa at modsætte sig Tilvebringelsen af et Nidehus til i Randers, idet man ikke indser Nødvendigheden af, at Randers har to Nidehuse. De 100,000 Kr. ere da tilstrækkelige. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 102 angaar, gaar det ikke ud paa at nægte selve Foranstaltningen, men kun paa at nægte, at der til denne Foranstaltning anvendes ekstraordinære Udgifter. Slige Fægtningsovelser maa formentlig kunne afholdes af den ordinære Konto, og det gjælder i det Hele taget alle saadanne Ovelser, de maa kunne afholdes indenfor de ordinære Konti; hvis det ikke kan ske, hvis

man ikke kan afholde dem ordinært, maa man lade være. Hvilken Betydning man end vil tillægge disse Ovelser, saa er det ikke det eneste Hensyn, der skal tages. Der er finantsielle Hensyn at tage. Vi maa i det Hele paa det militære Omraade se at begrænse os, om mulig indskrænke Udgifterne, men i ethvert Tilfælde vogte os for at gaa videre i de store Udgifter, som vi her til Lands desværre gennem en Række af Aar mere og mere ere komne ind paa. Det finantsielle Hensyn maa derfor spille en afgjørende Rolle, og Udvalgets Flertal kan ikke tilraade, at man anvender et større Beløb til Udvidelse af disse Ovelser. Man maa fastholde, at hvor Ovelserne skulle finde Sted, bør det kun ske med Anvendelse af det ordinære Beløb. Det samme finantsielle Hensyn er ogsaa det, der har dikteret Vædringsforslagene under Nr. 103 og 104. — Vædringsforslaget under Nr. 105 er bestemt ved den Bestræbelse, der har været i Udvalget efter at holde nogenlunde konstant den Sum, der er bestemt til Vedligeholdelsesarbejder. Vædringsforslaget er stillet af hele Udvalget, og den Specifikation, som er nødvendig til Forstaaelse af Forslagets Betydning, vil findes i Betænkningen under Nr. 142.

Under Nr. 106 stiller Flertallet et Vædringsforslag om at nægte Udgifterne til Gendarmeriet, og dermed staar i Forbindelse, at Flertallet ikke tiltræder de to derpaa følgende Vædringsforslag, der ere stilledes af Krigsministeren. Forslaget under Nr. 107 gaar ganske vist ud paa en Nedsættelse af Udgifterne til Gendarmeriet, men Flertallet kan ikke stemme for dette Forslag, da det er Meningen at nægte hele Summen. Naar altsaa dette Forslag falder, sker der ingen Skade, da vi foreslaa at stemme hele Bevillingen ud. Forslaget under Nr. 108 er ligeledes begrundet i Hensynet til Gendarmene. Ministeriet paa staar nemlig, at Gendarmernes Heste æde mere end andre Heste, og det er vel ganske naturligt. En Gendarm koster mere end en rigtig Soldat, og Gendarmere gjøre mere Uvred, end virkelige Soldater pleie at gjøre, og det ligger vel derfor ogsaa i Sagens Natur, at deres Heste spise mere og koste mere end almindelige Heste. Hele Institutionen er saa forhadt og har vist sig at være saa forfeilet, set fra Ordenens Synspunkt, at man, rent reelt set, ikke nogeninde kan vente, at Folkethinget skal gaa ind paa at bevilge den. Den konstitutionelle Side af Sagen have vi debatteret i Gaar, og vi ere komne til fuld Klarhed over, at Ministeriet i Virkeligheden slet ikke tænker paa at ville